ΑΡΧΑΙΟΤΡΟΠΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΠΗΛΙΟΝ

Μυρίαις θάλλουσιν ἄνω φάραγγες
μηλέαις, δρυμῶν δὲ βρύουσιν ὄχθαι,
πίδακες γὰρ πανταχόθεν χέονται
ζῳοδότειραι.

Εἴκοσιν καὶ τέτταρές εἰσι κῶμαι,
ὧν ἑκάστη τὴν πλάτανον μεγίστην
οἶδ᾽ ἔχουσ᾽, υἱοῖς δὲ πατήρ· «ὁ Χείρων
τήνδ᾽ ἐφύτευσεν».

Εἴθε μοι πρόφρων ὀπάσειε Μοῦσα,
οἷ᾽ ἀηδὼν Τσαγγαράδας ἐν ὕλῃ
τόν τ᾽ ἔρωθ᾽ ὕμνησεν ἔαρ τ᾽ ἐραστόν,
μυθολογεῦσαι!

Πολλὰ Πηλιῶτιδ᾽ ἐπαινέσαντα
εἴ μ᾽ ἐρωτᾷς· τοῦ δὲ χατεῖς μάλιστα;
«πίδακος πιεῖν ἅμα τῇ γυναικὶ
πῶμ᾽ ἀκέραιον·»

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

᾿Αφιέρωσις*

᾿Ετύμως φιλοῦσι γνησίαν τὴν ῾Ελλάδα
τήνδ᾽ ἐκλογὴν δίδωμ᾽ ἐμῶν ποιημάτων.

῾Ο Goethe περὶ τῆς ῾Ελληνικῆς γλώσσης

Πινδάρου ἢ Φλάκκου γλῶσσαν ὀνομάζετε νεκράν;
οὐ γέγον᾽ ἐκ κείναιν, ᾧ βιοῖ ἡμετέρα;

Φιλήμων καὶ Βαυκὶς

Τήνδ᾽ ηὗρον καλύβην οἴκων κάλλιστον ἁπάντων,
ψυχὴ τῆς καλύβης Βαυκὶς ἔφυ γὰρ ἐμή.

Eines weiss ich, diese Hütte
Ist das schönste aller Häuser,
Denn die Seele dieser Hütte
Ist ja Baucis, meine Frau.

---

* ῾Η ἀφιέρωσις ἐτέθη εἰς τὸν τόμον 218 σελίδων τῶν εἰς ἀρχαίαν ῾Ελληνικὴν ποιημάτων του, τὸν ὁποῖον ἐξέδωκε τὸ 1986 κατὰ προτροπὴν τῶν Γερμανῶν συναδέλφων του.

Ο ΦΙΛΛΕΛΗΝ

Κακηγορεῖς μ', ἐγῷδα
ὅτι μαίνομαι σεβίζων
Ἕλληνας οὐκέτ' ὄντας,
πάλαι, πάλαι θανόντας
γραφάς τε παμπαλαίους,
παρορῶν τὰ νῦν παρόντα.
«Οἵ δ' οὔποτ' ἦσαν, ὑμνεῖς
θεούς τε καὶ θεαίνας
μάτην εἰδωλολατρῶν...».

Σύμφημι μὲν σέβεσθαι
ἥδιστα τοὺς Ὁμήρους,
τοὺς Φειδίας τε πάντας
χὠμοτρόπους Σόλωνος.
Ἀγαπᾷ δὲ καρδία μου,
ὅτων χρόνων ἂν ὦσιν,
τοὺς γνησίους Ἕλληνας
Ἑλληνίδας τ' ἀληθεῖς
ὁμῶς, σάφ' ἴσθ' ἑκάστους.

Ἔστ' ἂν δ' ἴδω Σοφοκλεῖς
νέους τε καὶ Πλάτωνας
καινούς τε Παρθενῶνας,
στέργειν μ' ἔα παλαιοῖς.

Οὓς δ' οὐ φῂς γενέσθαι
θεούς τε καὶ θεαίνας,
εἴτ' ἦσαν εἴτ' οὐκ ἦσαν,
ἐκ τῶν καρπῶν κρίνωμεν.

Wilhelm Kuchenmüller — Stuttgart